

[Horn.]

hederne udnyttes ved samarbejde, bør det gøres — det er der al anledning til.

Hvad angår de enkelte bestyrelsesmedlemmers ansvar o. s. v., kan jeg henholde mig til, hvad der er flertallets stilling i betænkningen; her findes jo et omfattende afsnit om hele dette forhold. Det var fortiden.

Jeg skal derefter vende mig til fremtiden, som er det, det foreliggende lovforslag drejer sig om. Her vil jeg gerne gentage, at når vi mener det forsvarligt og vil anbefale, at man fortsætter og stiller de fornødne midler til rådighed, er det, fordi vor vurdering går ud på, at det er hensigtsmæssigt, at vi fortsætter og udnytter de muligheder, der ligger i det materiel, der er for hånden, og det materiel, som kommer i løbet af dette år. Vi er af den opfattelse, at konsortiet har betydelige muligheder for at udnytte dette materiel, og at det vil være meget uheldigt nu at begynde på en afvikling.

Jeg har mærket mig, at de synspunkter, som kommer til udtryk i såvel det svenske forslag som i bemærkningerne i betænkningen fra det svenske udvalg, ligger helt på samme plan som de synspunkter, jeg gjorde gældende ved første behandling, nemlig at det er muligt, når alle anstrengelser gøres, at få noget fornuftigt ud af investeringen af de penge, der her er tale om. I denne forbindelse vil jeg gerne bede den højtærede minister for offentlige arbejder om at have sin opmærksomhed henvendt på en lille passage i det svenske udvalgs betænkning, side 10, hvori det siges, at man forudsætter, at det skandinaviske udvalg, som man er enig om skal nedsættes, og som så vidt muligt skal søge at fremme en rationalisering og modernisering, ikke bør kunne gribe ind i den administrerende direktørs, direktionens eller bestyrelsens dispositioner. Nu kan der naturligvis, selv om vore sprog ligger tæt op til hinanden, være nuancer i vendinger og bestemte sætninger, og jeg vil gerne værgе mig imod, at man fra svensk side og navnlig fra de svenske direktørs side skulle have den opfattelse, at man ikke behøvede at tage hensyn til de synspunkter, det skandinaviske udvalg måtte komme frem til. Selvfølgelig skal dette udvalg ikke administrere. Jeg går ud fra, at det har været

de højtærede ministres hensigt, at dette udvalg skulle medvirke til sammen med direktionen at nå frem til de bedst mulige og mest hensigtsmæssige driftsformer. Det må være baggrunden for udvalget, og hvis der skal komme noget fornuftigt ud af dette udvalgsarbejde, må forudsætningen selvfølgelig være, at direktionen er beredvillig til at samarbejde med dette udvalg, men forudsætningen må også være, at dette udvalg ikke føler sig som en slags overinstans, som kan komme og holde tredje-gradsforhør af direktionen om dette eller hint.

Jeg har villet gøre ministeren opmærksom på dette, fordi han måske så vil tage anledning til, når han skal drøfte sagen med sine kolleger, at få fastslået, at man ved samarbejde mellem udvalget og direktionen skal tilstræbe at få de bedst mulige driftsformer frem, uden at den ene skal føle sig stående over den anden. Må jeg i denne forbindelse tilføje, at jeg går ud fra, at dette udvalg vil tænke i rent skandinaviske baner. De må føre en kamp med sig selv, hver gang de nationale synspunkter og følelser er ved at overvælde den skandinaviske indstilling, som vi desværre alle mere eller mindre har for lidt af, når det kommer til stykket. Når det går så trægt med at slå igennem på det skandinaviske område, er det, fordi de fleste af os ikke kan overvinde den lille nationale djævel, som sidder i os, og som burde fjernes.

Når vi taler om skandinavisk samarbejde, må jeg også tilføje, at jeg kunne have ønsket, at der i betænkningen havde været sagt et par ord om driften. Det er bekendt fra de oplysninger, vi har fået, det er bekendt fra dele af dagspressen, det er bekendt fra fagskrifter, at selskabet selv gennem længere tid har arbejdet på at rationalisere og skabe en bedre drift. Der er kredse her i landet, som nærmest er indstillet på, at det gælder om, at de skal holdes nede, disse folk, som arbejder i SAS, de skal have alle dem på tuden, som man overheadet kan komme af sted med at give dem. Jeg synes, det er rimeligere netop over for de mennesker, som er beskæftiget dér, hvad enten det er direktøren eller den sidst ansatte kontormand, eller hvem det nu kan være, at vi anerkender, at de, når de selv forsøger at rationalisere, virkelig har an-